

Folketingets Retsudvalg

Dato: 19. februar 2007

Folketinget har i skrivelse af 28. november 2006 (ad alm. del – bilag 856) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 100:

Spørgsmål nr. 100:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19/9-06 fra Annette Cleveland Nielsen, Allerød, vedr. forventede ændringer i lov om forældremyndighed, jf. REU alm. del – bilag 856, 2005-06.”

Svar:

I sin henvendelse til Folketingets Retsudvalg udtrykker Annette Cleveland Nielsen sin betænkelighed ved, at det af en artikel i Politiken den 17. september 2006 fremgår, at et flertal af Folketingets medlemmer mener, at en bopælsforælder ikke skal have mulighed for at flytte med børnene, hvis samværsforælderen ikke synes, at det er en god idé. Hun mener, at der dermed sker en skrævvridning i forholdet mellem bopæls- og samværsforælderen. Annette Cleveland Nielsen mener endvidere, at de økonomiske konsekvenser i forbindelse med en skilsmisse bør overvejes i forbindelse med en revision af den gældende lovgivning.

Jeg kan indledningsvis bemærke, at forslaget til forældreansvarslov (L 133), der blev fremsat i Folketinget den 31. januar 2007 overordnet har til hensigt at sikre, at alle afgørelser om forældremyndighed og samvær træffes med udgangspunkt i, hvad der er bedst for barnet. Derfor skal barnets perspektiv belyses i alle sager. Det er således barnets ret til begge sine forældre, der er det bærende element og ikke forældrenes ret til barnet. Lovforslaget tager desuden udgangspunkt i, at forældrene har et fælles ansvar for deres børn – også selv om forældrene ikke lever sammen længere.

I forhold til spørgsmålet omkring flytning kan jeg oplyse, at det i § 18 i lovforslaget foreslås, at forældre, der flytter indenlands eller udenlands, senest 6 uger inden flytningen skal give den anden forælder besked om flytningen. Hensigten hermed er, at den forælder, der ikke flytter, får lejlighed til at bringe spørgsmålet om barnets fremtidige bopæl, forældremyndigheden over barnet eller hensigtsmæssigheden af en eksisterende samværsordning op til en drøftelse, så der kan ske en vurdering af, om flytningen er i barnets interesse.

Bestemmelsen er ikke sanktioneret, og der kan således ikke idømmes bøder for manglende overholdelse af varslingen. En manglende varsling kan dog indgå som et moment, hvis retten skal vurdere, om barnet fortsat skal have bopæl hos en forælder, der er flyttet med barnet, eller om barnet skal bo hos den anden forælder.

Varslingsbestemmelsen gælder både en forælder, der har del i forældremyndigheden, en forælder, der har forældremyndigheden alene, og en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, men alene har samvær med barnet.

Med den foreslåede bestemmelse gælder der således de samme betingelser for bopælsforældre og samværsforældre.

For så vidt angår Annette Cleveland Nielsens bemærkninger vedrørende delte familiers økonomi kan jeg oplyse, at det under de politiske forhandlinger om forældreansvarsloven blev drøftet, om der som led i den øgede mulighed for fælles forældremyndighed, der følger af forældreansvarsloven, kunne være andre problemstillinger i forhold til delte familiers økonomi, der knytter sig hertil. Partierne har ikke taget stilling hertil, men fandt det hensigtsmæssigt, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender får udarbejdet en oversigt over den eksisterende viden om de faktiske forhold i delte familier.

Carina Christensen

/Charlotte Meibom